

Sygn. akt VU 1084/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L.

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania S. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 14 czerwca 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1084/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 czerwca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy S. B. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż na dzień 01 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych, a ponadto jeszcze nie osiągnął 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

Od wskazanej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca S. B., domagając się jej uchylecia i przyznania prawa do emerytury. Jednocześnie wniósł o uznanie wykonywanej w okresach:

- od 15 lipca 1970 r. do 31 maja 1971 r.,
- od 01 sierpnia 1971 r. do 16 lutego 1972 r.,
- od 15 lutego 1972 r. do 31 stycznia 1973 r.,
- od 01 lutego 1973 r. do 10 listopada 1973 r.,
- od 31 grudnia 1973 r. do 31 stycznia 1994 r.,

- od 01 lutego 1994 r. do 30 czerwca 1995 r.

pracy traktorzysty jako okresu pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony wniósł także o uwzględnienie okresu zatrudnienia w (...) w P. od 11 lutego 1989 r. do 06 grudnia 1989 r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy między innymi wskazał, że okres od 15 lutego 1972 r. do 31 stycznia 1973 r. zawiera służbę wojskową od 16 lutego 1972 r. do 14 grudnia 1973 r. Na okresy - od 15 lipca 1970 r. do 31 maja 1971 r., od 01 sierpnia 1971 r. do 16 lutego 1972 r., od 15 lutego 1972 r. do 31 stycznia 1973 r., i od 01 lutego 1973 r. do 10 listopada 1973 r. w aktach sprawy brak jest świadectw pracy; nie zostały wymienione we wniosku z dnia 29 maja 2013 r. (akta, k. 4 – kwestionariusz). Wskazał również, że na pokrywający się z okresem pracy w (...)Przedsiębiorstwie (...) od 31 grudnia 1973 r. do 31 stycznia 1994 r. okres zatrudnienia od 11 lutego 1989 r. do 06 grudnia 1989 r. w (...)w P.w aktach sprawy brak jest świadectwa pracy.

Organ rentowy stwierdził nadto, iż nie uznał do ogólnego stażu pracy okresów urlopów bezpłatnych od 11 lutego 1989 r. do 06 grudnia 1989 r., od 02 czerwca 1993 r. do 16 czerwca 1993 r. i od 23 sierpnia 1993 r. do 01 października 1993 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. B., urodził się (...)r. i w dniu(...)r. ukończył 60 lat i w ocenie organu rentowego na dzień 01 stycznia 1999 r. wykazał 23 lata, 2 miesiące i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/bezsporne/

Na etapie postępowania przed organem rentowym ubezpieczony wykazał następujące okresy:

- służby wojskowej od 16.02.1972 r. do 14.12.1972 r. (9 miesięcy i 29 dni),
- pracy w charakterze traktorzysty w (...) od 01.02.1973 r. do 10.11.1973 r. (9 miesięcy i 10 dni),
- pracy w charakterze kierowcy ciągnika, w (...)G. od 10.12.1973 r. do 17.12.1973 r. (8 dni),
- pracy w (...)Przedsiębiorstwie (...) od 31.12.1973 r. do 31.01.1994 r. (20 lat, 1 miesiąc i 1 dzień), w charakterze
 - kierowca ciągnika – 01 września 1984 r.,
 - pomocnika operatora pompy S. – 01 maja 1985 r.,
 - operatora pompy do betonu – 15 stycznia 1990 r.

w tym urlopy bezpłatne:

- 11 lutego 1989 r. do 06 grudnia 1989 r. – eksport (9 miesięcy i 26 dni),
- 02 czerwca 1993 r. do 16.06.1993 r. (15 dni),
- 23 sierpnia 1993 r. do 01.10.1993 r. (1 miesiąc i 9 dni),
- pracy w charakterze kierowcy mechanika, w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w G.od 01 lutego 1994 r. do 30.06.1995 r. (1 rok i 5 miesięcy),
- pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 20 lipca 1995 r. do 20.07.1996 r. (1 rok i 1 dzień),

- pracy w charakterze kierowcy, w Przedsiębiorstwie (...) od 16 kwietnia 1997 r. do 21 kwietnia 1997 r. (6 dni).

dowód: kserokopia książeczki wojskowej,

świadcetw pracy,

legitymacja ubezpieczeniowa,

potwierdzenie ubezpieczenia,

zaświadczenie

- w aktach ubezpieczeniowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy S. B. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmieciu. Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, iż nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, iż w dacie wydania decyzji przez organ emerytalny wnioskodawca ukończył 60 lat, zaś na dzień 01 stycznia 1999 r. nie udowodnił wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat; udowodnił bowiem 23 lata, 2 miesiące i 12 dni takich okresów. Nie przystąpił również do otwartego funduszu emerytalnego.

Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiadał „ogólny” staż 25 lat pracy oraz wymagane co najmniej 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioskodawca nie wykazał wymaganych 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz także nie spełniał warunków wskazanych w treści rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r., albowiem nie przedstawił żadnego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż S. B. nie wykazał wymaganych przepisami prawa 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, ani też 15 lat wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Trafnie organ rentowy argumentuje, iż na okresy pracy od 15 lipca 1970 r. do 31 maja 1971 r., od 01 sierpnia 1971 r. do 16 lutego 1972 r. i od 15 grudnia 1972 r. do 31 stycznia 1973 r. S. B. nie tylko nie przedłożył świadectw pracy ani też jakichkolwiek innych dowodów pracy ale także wymienionych okresów nawet nie wymienił w załączonym do wniosku z dnia 29 maja 2013 r. o emeryturę kwestionariuszu dotyczącym okresów składkowych i nieskładkowych. Ze względu zatem na brak jakichkolwiek dowodów na okoliczność wykonywania przez ubezpieczonego pracy w spornych okresach, organ rentowy nie miał podstaw by wymienione okresy uwzględnić, szczególnie jako okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia ubezpieczonego w czasie od 11 lutego 1989 r. do 06 grudnia 1989 r., bowiem na ten okres przedłożył jedynie świadectwo pracy (...)Przedsiębiorstwa (...) z dnia 31 stycznia 1994 r., wskazujące między innymi na obejmujący okres od 11 lutego 1989 r. do 06 grudnia 1989 r. - „eksport”. W postępowaniu przed organem rentowym ubezpieczony wykazał na dzień 31 grudnia 1998 r. zaledwie 23 lata, 2 miesiące i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Niezależnie od oceny okresu od 11 lutego 1989 r. do 06 grudnia 1989 r., odmowa przyznania prawa do emerytury jest uzasadniona, bowiem suma tego okresu (10 miesięcy i 5 dni) oraz niespornego okresu w łącznym wymiarze 23 lat, 2 miesiące i 12 dni oraz 10 miesięcy i 5 dni nadal jest niższa od wymaganych co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, wynosi bowiem 24 lata i 17 dni.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sąd ocenia legalność decyzji rentowej według stanu rzeczy w chwili jej wydania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 sierpnia 2007 r., sygn. akt III UK 25/07, OSNP 2008/19-20/293); w realiach rozpoznawanej sprawy, na dzień 14 czerwca 2013 r. W kwestionariuszu dotyczącym okresów składkowych i nieskładkowych z dnia 29 maja 2013 r. (k. 4 akt rentowych) S. B. wskazał, że ostatni okres jego pracy ustał z dniem 21 kwietnia 1997 r., a dopiero w okresie od 01 kwietnia 2002 r. rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej. Okres takiej działalności, wykonywanej po dniu 31 grudnia 1998 r. pozostaje bez wpływu na prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, albowiem obejmuje czas po tej dacie. W sprawie zakończonej decyzją odmowną, do dnia wydania zaskarżonej decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r. S. B. nie wykazał na dzień 31 grudnia 1998 r. wymaganych co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych i z tego względu nie spełnił jednej z przesłanek określonych art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.